

жук 22

Безсънно цяла нощ пробдахъ,
безсъненъ ме зората свари.
За тебъ вълшебници мечти,
те бяха ми въ нощта другари.

Повтаряха ми твоите думи те,
и ази крехъ, въ тяхъ заслушанъ само,—
като наяве, чело въ трепетъ тихъ
когато бѣхъ приветъ на твойто рамо.
